

Усний журнал "Україно, ти моя молитва..."

Звучить "Мелодія" М.Скорика.

Свою Україну любіть,
Любіть її ...во врем'я люте,
В остатню тяжкую мінуту
За неї Господа моліть

Пісня

Ведучий. Україна! Одне тільки слово – і ми входимо у світи сивої, мов жито, історії і барвінкової юності, у світи трагедійного епосу і поетичного відродження, у світи героїчних діянь і неповторної краси.

Ведуча. Україно! Про тебе сиві кобзарі співали, що ти обездолена чайка-небога, що вивела діточок на битій дорозі. Так, на битих шляхах шукали долю твої волелюбні діти.

Ведучий. Україно моя! Яворова, співуча —
Скромний Пестеля дім у старім Тульчині,
Над ревучим Дніпром світла Канівська круча
І в народних руках, наче зброя разюча,
Гнів Шевченка живий, перелитий в пісні..

Учень

Україна – країна смутку - і печалі – одягла свій розкішний вінок з рути і барвінку, пахучий і гарний.

Велична і свята ти, Мати-Україно,
Лише тобі карать нас і судить.
Нам берегти тебе, соборну і єдину,
Історії твоєї славу відродить!

Запрошуємо вас у подорож сторінками усного журналу «Україно, ти моя молитва», присвяченого - річниці від Дня народження митрополита Андрея Шептицького

Сторінка перша «Свічка пам'яті»

На сцену виходить Мати-Україна(в українському національному вбранні, пов'язана великою барвистою хусткою)

В минулому моєму стільки сили,
А нині смуток і печаль одна,
Я – мати, я під серцем вас носила,
Життя ж дала для щастя і добра.

Учень.

Народе мій, що ти без пам'яті і віри
Блукаєш в темряві, в імлі.

Забувши про святе в житті і світі,
Чи знайдеш собі щастя на землі?

Виходить дівчина-українка із запаленою свічкою

Яскравим світлом віра нам палала
І десять заповідей в душі нам дала,
Та чорна сила храми зруйнувала.
Так перша свічка, мов сльоза, стекла.

Гасить свічку і стає спиною до глядацької зали.

Виходить друга дівчина із запаленою свічкою.

Жорстокий меч кривавого терору
Вбивав, ганьбив і голодом морив,
Колючим дротом оповив довкола,
І другу свічку в морок опустив.

Гасить свічку і стає спиною до глядацької зали.

Виходить третя дівчина із запаленою свічкою.

Зневірився народ в своїх духовних силах,
Покірний тільки лезові меча,
Що стер з очей стрілецької могили,
І третя згасла пам'яті свіча.

Гасить свічку і стає спиною до глядацької зали.

Звучить урочиста музика. На сцену виходить Жінка-Пам'ять у білому одязі та чорній хустині. В руках запалена свічка.

Жінка-Пам'ять

Неправда! Пам'ять знову відродилась,
Прийшла із остогидлого життя,
Щоб свічкою новою запалала
Душа, зірвавши пута забуття.
В молитвах всіх героїв пригадаю,
Живим у Бога буду щедрості просити.
Воскресне дух, я всіх вас закликаю
Людської пам'яті знов свічку запалити.

Дівчата-українки підходять до Жінки-Пам'яті і запалюють свічки.

Учень

Коли життя знов набирає сили,
У всі свята нехай воно палає.
І безіменні ті стрілецької могили
Хай вдячна пам'ять наша звеличає!

Виходить дівчинка у білому платтячку, зі свічкою у руках.

Дівчинка.

Горить свіча і випікає серце її вогонь...
І серце скапує сльозами в пригорщі долонь...
нема від серця сліду
тільки світло —
яскраве й тепле, наче подих свічки...
Горить свіча...
Людської пам'яті свіча хай запалає,
Коли життя знов набирає силу.
В ім'я народу хай вона палає
За муки, за життя і за могили
Хай вдячна пам'ять наша звеличає.

Сторінка друга «Апостол єдності»

Мелодія дзвонів.

Учень

Неначе праведних дітей,
Господь, любя своїх людей,
Послав на землю їм пророка -
Свою любов благовістить,
Святому розуму учить.
Неначе наш Дніпро широкий,
Слова його лились, текли,
І в серце падали глибоко,
І ніби тим огнем пекли
Холодні душі.
Полюбили
Пророка люди, і молились
Йому, і сльози, знай, лили.

(Тарас Шевченко. Пророк)

Ведуча. «Між найбільшими дарами, якими Господь обдарував український народ – це світла постать Митрополита Андрія Шептицького. Господь дав нам цей дар неначе на завершення першого тисячоліття християнського буття українського Божого люду.

Ведучий Постать Митрополита Андрія Шептицького є унікальним явищем в історії української духовності ХХ ст. Він був усюди, в самій гущі життя того чи не найтрагічнішого в історії людства періоду – першої половини двадцятого століття. Завжди був з українським народом, який в тих складних світових подіях прагнув здобути свободу, відновити свою державність.

Ведуча Ніколи не залишався байдужим до жодної ділянки як духовного, так і суспільно-економічного та політичного життя народу, Пастирем якого вибрав його Господь Бог.

Чого душа моя до Неба,
Немов та квітка до роси,
Орлом все тягнеться до Тебе –
Джерела Творчості й Краси?

На власний Образ і Подобу
Створив Ти в вічності мене,
Тому в душі твою оздобу
Ношу. як сонечко ясне!..

Тому душа до Тебе лине,
Немов дитина до отця.
Моє горіння це єдине:
Пізнати Бога і Творця!..

(Іван Огієнко)

Ведучий Із Святоюрської гори Митрополит Андрей охопив усі простори української землі та дав духовний провід українському народові.

Ведуча Початок покликання проявлявся ще від малого хлопчини, що зложивши руки повторював за мамою молитви. Пізніше, як учень, що на питання ким хотів би бути, без роздумів відповів, що священником

Ведучий Він був свідомий своєї долі як служителя українському народові. Ось як він звірився своїй матері про це: «Я знаю, що мене чекає. Поляки вважатимуть мене за Українця, а Українці будуть мене трактувати як Поляка. Та дарма! Господь Бог кличе. Треба йти!»

Я піду за Хрестом, моя мамо.

Ведуча І він пішов за Христом. І не легким був його життєвий шлях як українського священника, потім єпископа і впродовж 44 років Галицького Митрополита! Це був шлях Христа.

Метою життя Митрополита була єдність Української Церкви та побудова Української Держави, «наділеної християнською душею».

«Заповіт владика»

Україно, Вітчизно моя!
Все, що маю, даю Тобі я:
І майно, і знання, й усі сили,
Щоб прославу твою голосили.
Щоб, Вітчизно, ти стала міцна, як давно,
І народ твій з'єднався водно.
Щоб в братерській любові і згоді
Сил за правду не бракло в народі.

Це ж отримав від Бога він дар:

Жар любови і мужности жар.
Щоб любов'ю бездольних зогріти
І відважно неправду зустріти.
Проти кривди за людські права –
Він підносив відважні слова.

Заступав непохитно і широко,
Свій народ, свою Церкву і віру.
Скільки витер вдовиних він сліз
Скільки радості хворим приніс.
Скільки круглих сиріт і убогих
Користали з його допомоги!
Сиротинці, музеї, церкви.

Як могли б ви промовити все –
Ви б прославили словом великим
Щедру руку Андрея-Владика.
Серед гуку гармат, серед бур
Він стояв непохитно, як мур.
Не скорили його небезпеки.
Ні тюрма, ні заслання далеке.
Як Мойсей, крізь пустелі, моря.
Він народ свій до Бога-Царя.
Проміж кручі, провалля і скали.
Там, де вічні горять ідеали.

Вірш "Апостол єдності"

Діво Чистая, Маріє,
Вдячну пісню Ти прийми –
За Шептицького Андрія
Богу дякуємо ми!
Ти бо вмовила Владика,
Щоб Україні дарував
Він пророка, і велику
Благодать йому подав.
І отримала Україна
Подарунок від Творця
Вірного святого сина,
Братства й єдності співця!
За батьків правдиву віру
Серцем він молив Христа,-
Щоби церква була щира,
І єдина, і свята...
Богородице Маріє,
Бога Сина ти моли,

Щоби Слугу Свого Андрія
Він прославив між людьми!

А понад усе Він, отой святець зі Святоюрської гори, не переставав підносити свої зболілі руки до Небесного Отця, випрошуючи дарів для свого народу. в окремій Молитві за Україну і український нарід Слуга Божий просить Господа:

Всемогучий Боже і Царю всесвіту, спасителю наш, Ісусе Христе, що всім серцем любиш увесь людський рід і своїм безмежним промислом опікуєшся кожним народом зосібна!

Споглянь милосердно і на наш український нарід, і на кожний інший нарід, що з повною надією припадає до Тебе як до свого найліпшого Отця і премудрого Царя. Ми, діти цього народу, покійно послужні Твоїй святій волі, любимо всі народи, що їх Ти відкупив Своєю святою кров'ю на хресті, а передусім любимо щирою християнською любов'ю наш український нарід. Тим то з любови до нього, а радше з любови до Тебе, наш Боже, благаємо:

Прости йому всі провини, поправ всі його злі нахили, а скріпи добрі нахили; змилосярдися над ним у всіх його потребах. Борони його перед усякою кривдою й несправедливістю ворогів.

Зливай на нього безнастанно Твоє щедre благословення.

А Ти, Пресвята Богородице, Непорочно-Зачата, Мати і Царице України, Святий Обручниче Йосифе, покровителю Вселенської Церкви, святий Архангеле Михаїле і ви всі, покровителі українського народу, опікуйтеся завжди цим народом, щоб він став народом святим, щоб сповнив своє Боже післанництво, щоб на вернув увесь Схід до світла віри, щоб причинився до світлого добра людського роду, щоб був поміччю і потіхою святої Вселенської Церкви та щоб приносив Вічному Цареві Безперестанну славу, честь і поклін на віки вічні. Амінь.

Сторінка третя «Слава Україні – Героям слава»

Ведучий 2: Розселив Господь людей по всьому світу і кожному народові дав землю. Богом дана земля є святою і рідною, тому її захист — це найперший обов'язок народів.

Ведучий 1: Для українців такою землею є Україна. Вона полита потом і кров'ю сотень поколінь, їхніх працелюбних і героїчних предків. Шануймо героїчну історію нашого великого народу

Ведучий . 23 роки Україна не знала війни. Наш народ пишався тим що у буремні 90 – ті, Україні вдалося зберегти мир. Але війна не обійшла нашу державу тепер. Ще рік тому ми з вами не знали дуже багатьох слів пов'язаних з війною, тепер же майже кожна родину так чи інакше опалило полум'я військових дій. Ще рік тому

ми не особливо звертали увагу на слова «Слава Україні – Героям слава», а тепер ці слова набули нового змісту.

Учень

Я запитую в себе, питаю у вас, у людей,
Я питаю в книжок, роззираюсь на кожній сторінці –
Де той рік, де той місяць, той проклятий день,
Коли ми перестали гордитись, що ми - Українці!
І що є в нас душа, повна власних чеснот і щедрот,
І що є в нас дума, яка ще од Байди нам в'ється,
І що ми в Україні - таки ж український народ,
А не просто населення, як це у звітах дається

Над землею тумани

Складна і бурхлива твоя доля, рідна земле! Сусідня держава вже вкотре зазіхнула на твою територію. Цілиться дулом танка аж у саме серце. Дітей твоїх ведуть загарбники у неволю. Ворог імені твого справжнього не визнає. Спочатку був Майдан і Небесна сотня. Тепер АТО і тисячі невинних жертв.

Ми закликаємо вас сьогодні згадати у ваших молитвах усіх Героїв, які поклали свої голови за наше майбутнє. Хай пам'ять всіх невинно убитих згуртує нас, живих, дасть нам силу та волю, мудрість і насагу для зміцнення власної держави на власній землі. У жалобі схилимо голови. Вони згасли як зорі. Ведучий. Пом'яни, Господи, душі дітей Твоїх, Що загинули за Віру, Правду, Свободу Незалежність Батьківщини, вбитих, замучених, замордованих .

Звучить пісня «Пливе кача». На екрані демонструється відеоряд «Небесна сотня».

Хвилина мовчання.

Пам'ятайте про тих, що безвісті пропали,
Пам'ятайте про тих, що не встали, як впали.
Пам'ятайте про тих, що згоріли як зорі,-
Такі чисті і чесні, як повітря прозоре.
Пам'ятайте про тих, що за правду повстали,
Пам'ятайте про тих, що лягли на заставах.
Пам'ятайте про тих, що стрибали під танки...
Є в місцях невідомих невідомі останки.
Є в лісах, є у горах, і є під горою –
Менше в світі могил, ніж безсмертних героїв.
Пам'ятайте про них і у праці, і в пісні –
Хай відомими стануть всі герої безвісні.

Ведучий 2. Моя Україна - приклад великої мужності, витривалості та духовності. Моя країна йшла і йде крізь століття дуже важким шляхом. Відкриті, чесні та доброзичливі українці, неодноразово ставали жертвами жорстокого насильства з боку агресивних сусідів та іноземців - загарбників.

Ведучий 1. Але нашу Батьківщину, нашу Україну зламати не можна. Як птах фенікс вона відроджується із попелу, стає міцнішою, сильнішою.

Українці мої! Дай вам, Боже, і щастя і сил,
Можна жити хохлом і не згіркне від того хлібина.
Тільки ж хто колись небо прихилить до наших могил,
Як не зраджена вами, зневажена вами Вкраїна...

Пісня

Сторінка четверта
МОЛЮСЬ ЗА ТЕБЕ, УКРАЇНО!

Вкраїно- свободо! Вкраїно - свободо!
Від прадіда-діда, з козацького роду
Жила собі з Богом, молилась, співала
Піснями й соборами світ дивувала
Святим Володимиром з Божої волі
Хрещена для щастя, для миру, для долі.
З очей твоїх ллються не сльози, а роси.
Сам Бог розпліта пшеницям злотокуси

Вкраїно - зірнице! Вкраїно – царице!
Вкраїно - мадонно моя святолиця!
У білих церквах й сріблом витканих дзвонах,
В твоїх чудотворних небесних Іконах,
В пречистих молитвах, в піснях колискових,
В зірках - діамантах на травах шовкових,
В твоїх рушниках, де червоне і чорне
Любов'ю і смутком серденько огорне.

Неначе сапфірові Божії далі
Поля волошкові... І дотик печалі
З небесного купола вилитий сріблом,
І віра в серцях, в світло вічне над світом.

Вкраїно - богине! Вкраїно - кохана,
Молитва боляща, розтерзана рано...
Я лину до Бога, бо вмю літати,

Я буду молитись, я буду благати,
За тебе, Україно, за тебе, свободу,
За долю пресвітлу українському роду.
Я вірю: Всевишній і Діва Марія...
Почують молитву, молитву надії...

Якби мені достукатись до неба,
Я б Господа за себе не просив.
Хіба – дещицю: дати більше сил,
Аби їх всі віддав я задля тебе.
Якби мені добратися туди,
Де сонцесяйне світло зветься Богом,
Я б на колінах за Його порогом,
Просив спасти Україну від біди.

Пісня Т. Петриненка «Господи помилуй нас».

Є на світі різні країни:
Чудові й прекрасні вони.
Та серцю нашому мила Україна,
Бо тут народилися й вирости ми.
Немало горя й біди зазнала вона,
Не раз чобіт чужинця топтав наші землі,
Та вона не померла, не загинули ми, Україна воскресла!
Бог почув молитви, що засилали до неба
Сотні років нескорені, люди,
Й дарував незалежність, й свободу нам дав,
І ми вірим — Україна квітучою буде.

Виходить Україна (дівчина в українському костюмі, у руках якої букет із гілочок верби, калини, чорнобривців обв'язаний голубою і жовтою стрічками).

Україна.

Я — не окраїна, я — не руїна.
Я — Україна, я — Україна!
Навік обрала собі дорогу:
Іду до Бога, іду до Бога.
Мій шлях ізмірить єдина міра
Святая Віра, святая Віра.

Не знаю, хто там у центрі світу,
Я ж в центрі світла, і в центрі світло.
Кличу вас, люди, зліва і справа
В Святу державу, в мою державу,
В країну сонця, добра й свободи
Рушай, народе, рушай, народе!
Нас порятує від зла і крові
Голос любові, голос любові.

Вже час позбутись лиха-сваволі,
Плекаймо волю, плекаймо волю!
Пора звільнитись нам від прокляття —'
Єднаймося, сестри, єднаймося, браття!
Плакати годі, годі тужити —
Нумо творити, нумо творити!
Будем служити Богу одному
І більш нікому, більше нікому!
Лиш перед Богом я на колінах
Я — Україна, я — Україна!

Земле квітуча, земле співуча,
Страднице наша свята!
Будь, Україно, ненько єдина,
Вільна на вічні літа!

Всевишній Боже, світу Володарю,
Прийми молитву, мого серця спів:
До стоп твоїх складаю щирю дяку,
Що українцем ти мене створив.
І що така велика і багата
Моя земля рідна, немов рай,
За те, що я героям стався братом,
Що, як вони, кохаю рідний край.
За те, що ти народові моєму
Ніколи щедрих ласок не скупив,
Що дав йому чарівну нашу мову,
Чарівну пісню, наче диво з див.
Не опускай його з своєї власті,
Йому на власній поможи землі
Здобути кращу долю і покласти
Вінець нев'ялий слави на чолі.
Моїй душі дай, Боже, твердість криці,
Будь сторожем думок і справ моїх,
Зроби, щоб честі рідної землі
Поганим вчинком я не сплямив ввік.
Серце до серця хай озоветься
Й нашу любов зігрива:
Мужність козацька, вдача козацька,
Слава козацька жива!
Пісня «Хай живе вільна Україна».
О, Мати Божа! Ми — Твої діти,
Тобі сьогодні приносим квіти.
Тебе благаєм, уклінно просим,
До Тебе в небо ми руки зносим.

Діти України

Ведучий. Всесильний Боже, Мати Пречиста! Вчиніть, щоб небо над Україною було широке-широке та голубе-голубе, осяяне золотими променями сонця.

Ведуча. Ні, немає на світі кращого неба, ніж небо України.

Високе, мов наш дух, воно благословляє свою Україну, береже у віках її материнську любов, тому його ніколи не відділити під рідної матінки-землі.

Ведучий. Подивімось на своє небо і думкою, як у тій чудовій-пречудовій пісні полиньмо аж до сонця і зірок і глянемо на трепетну землю, і тоді відкриється нам на зелено-голубому лику планети край, що нагадує собою серце — Україна!

Ведуча. Ні, як немає кращого неба, ніж небо України, так і немає кращої землі, ніж наша Україна.

Не ділімо цю землю,
Не ділімо це небо,
Не ділімо хатини
І сім'ї не ділімо,
Бо ми, браття, єдині
В українському слові,
В українських коріннях,
В українській любові.

Молюсь за тебе, Україно,
Молюсь за тебе кожен час,
бо ти у нас одна-єдина, -
Писав в своїх віршах Тарас.
Молюсь,- казав він, щоб у тебе
Не було між людьми війни,
Щоб завжди було чисте небо
На нашій стомленій землі.
Щоб завше у садку смерека
Весняним квітом під вікном цвіла
І прилітали з вирію лелеки,
Щоб гомін хвиль послухати Дніпра!

Пісня «Україна в нас одна»

О, Боже єдиний, здійсни мою мрію
Не діли нашу землю на західну й східну,
Бо всі ми єдині, всі ми сім'я .
У всіх нас одна Батьківщина, одна
Одна і єдина, як вічна любов
За неї ще пращури лили свою кров
За волю, за єдність боролись вони,
Щоб в вольній країні ми з вами росли.
За неї Шевченко ще в Бога благав,
У віршах своїх він про неї писав
Писав і благав у свого народу,

Щоби не проспав Україну й свободу,
Бо звір стоголовий уже не дрімає
І пазурі гострі у серце впинає
Не дай йому, Боже, не дай розірвати,
Не дай щоби брат йшов війною на брата.
Розжени той туман, що окутав усіх,
Що жити народ наш у спокої міг,
Щоби Україна завжди була вільна,
Завжди залишалась одна, неподільна.
І стяг синьо – жовтий здіймався до неба
І більше для щастя нічого не треба.

Діти України за єдину Україну

Молитва за Україну, за Мир і Спокій

Отче наш!
Молимося до тебе за мир і спокій
для нашої великої єдиної родини
Дай нам Боже жити в любові до ближнього,
у повазі прав і свобод кожного,
не розпалюючи непримиренності.

Царю Небесний!
Вірю в нашу єдність, бо це велика Сила Твоя!
Вірю, в силу нашого духу, бо це є Чудо Творіння Твого!
Вірю, що ці слова зупинять темні сили
Нехай ця битва на небі буде на перемогу Світла!

Слава Тобі, Боже!
Хай животворна роса впаде на наші землі
Допоможи нам знайти примирення.
Нехай вгамується розбрат
Нехай зникнуть заздрощі й розпалення пристрастей
Щоб полюбили ми один одного
І, як одне ціле, перебували в Тобі.
Захисти найменш захищених.
Осуши сльози заплаканих,
Скріпи віру тих, які сумніваються
Пошли в наші серця любов один до одного, мир і спокій.

Господи!

Навчи нас не продавати свою совість ні дешево, ні дорого.
Захисти нас від видимих і невидимих ворогів, що хочуть поневолити нас
Дай нам, Господи, усвідомити свою силу
Дай нам, Боже, жити вільним життям
Дай кращу долю нашому народу

Благослови Україну і всі родини наші
Господи! збережи Україну
Дай нам єдність, мир і спокій

Боже прийми мою молитву (3 рази)
За Україну! За Мир! і Спокій!
За Україну! За Мир! і Спокій!
За Україну! За Мир! і Спокій!
Пісня «Боже великий єдиний».